

جلوهای از سیاست ضد کارگری رژیم

گزارشی از سیمان ری

سیمان ری یکی از شرکتهای وابسته به سازمان گسترش و توسعه صنایع است که دارای حدوداً ۳۰۰ نفر کارگر است و روزانه ۴۰۰ الی ۵۰۰ تن سیمان تولید میکند. دستگاههای کارخانه قدیمی بوده و کم کم رو به از کار افتادن هستند. در کنار این کارخانه مجتمع جدیدی با ظرفیت ۲۰۰۰ تن در دست ساختمان است. اخیراً در کارخانه شایع است که مدیریت دولتی در نظر دارد از کارخانهی سیمان ری بعنوان گنج سازی استفاده کرده و کارخانهی جدید را بکار بیندازد و به احتمال زیاد با اخراج کارگرانی که بیش از بیست سال سابقه کار دارند (یعنی اکثریت) کارگران جدید و دلخواه و چشم و گوش بسته، مطیع و مددرد اسلامی را از بخشهای دیگر سازمان گسترش جایگزین آنها کند و یا کارکنان جدید استخدام کند.

مدیر عامل شرکت، خسرو بهدین که خود یک سرمایه دار است چند ماه قبل باین سمت تعیین شده و درهما هنگی با سیاست رژیم سرمایه داری بدشمنی با شورا پرداخته است. البته شورای شرکت که اعضای سابقه سیاسی علیه رژیم شاه دارند مورد پشتیبانی و حمایت وسیع کارگرانست تا بحدی که چند ماه قبل زمانیکه طرح طبقه بندی مشاغل عنوان شد، تمام کارگران به پیشنهاد شورا بمدت ۵ روز از دریافت حقوق خودداری کردند. شورای کارکنان شرکت سیمان ری بعد از کشمکشهای فراوان با مدیر عامل بالاخره در تاریخ ۵۹/۴/۱۰ نامه ای به بنی صدر نوشت و ۷ مورد تخلفات وی را بشرح زیر توضیح داد:

۱- نامبرده بهیچوجه حاضر نیست نظم پذیر باشد. تا آنجائی

که شیرازهی تمامی امور از پاشیده و وظیفهی لسانی مدیریت یعنی برقراری نظم در قسمتهای مختلف کارخانه توسط خود مدیریت زیر پا گذاشته شده است.

۲- مرتب قول میدهد و بخیانته میکند ولی عمل نمیکند...

۳- سرکار خود حاضر نمیشود...

۴- تمام اختیارات را منسوب بخود نموده...

۵- اصل یکمذوچارم و اصل بیست و ششم و اصل صد و ششم قانون اساسی جمهوری اسلامی را زیر پا گذاشته اند.

۶- با شورای کارکنان هیچگونه همکاری نمی نماید...

۷- دست شورا و کارکنان را از هیئت مدیرهی شرکت و مدیریت بطور کلی کوتاه نموده اند.

ولی در روز ۲۰ تیر، ۵ نفر (منجمله ۲ تن از اعضای شورا) بجرم اغلال گری از کارخانه اخراج شدند و جالب توجه اینست که یکی از این ۵ نفر فقط باین دلیل که توسط یک عضو اخراجی شورا معرفی شده بود، اخراج شده است. حکم اخراج این ۵ نفر را نیز

۲ نفر از اعضای انجمن اسلامی، که ناآگاه بر منافع طبقاتی خود نقش چماق سرمایه داری را ایفا میکنند، امضا کرده اند. همانروز بیست استادکار نیز بهنگام ورود بکارخانه حکم استعفای اجباری خود را از پاسداران جلوی کارخانه دریافت داشته اند.

در اعتراض به اقدامات ضد انقلابی فوق، ۱۸۰ نفر از کارگران که اکثریاً از کارگران متخصص و ماهر هستند به اداره ی بیمه رفته و تقاضای باز نشستی کردند که این اقدام عملاً

تولید کارخانه را متوقف کرده است. بعد از این واقعه شورا که حافظ منافع کارکنان بود عملاً منحل شده و وظیفهی دفاع از منافع سرمایه داران به انجمن اسلامی سپرده شده است. و برای انجام هر چه بهتر اینکار، پاسداران نیز در کارخانه حکومت نظامی برقرار کرده اند.

بدنبال این، کارخانه در روز ۳۰ تیر آگهی استخدام کارگر و مهندس در روزنامه ها منتشر کرده است و ضمناً یک کمیسیون تحقیق نیز تشکیل داده است که ابتدا به محل زندگی متقاضیان رفته و دربارهی وی و عقاید سابقه وی تحقیق میکنند و بعد از اطمینان وی را استخدام میکنند.

قابل توجه است که همین مدیریتی که اعضای شورا را که "از دل قیام خونین مردم جوشیده" اخراج میکنند، ۵ نفر از کارکنان ساواکی را که در نامه ای از طرف سازمان گسترش و توسعه صنایع ایران معرفی شده بودند (بنامهای شجاع دوست، عرب زاده، ابراهیمی و دو نفر دیگر) همچنان بر سرکار نگهداشته است.

*****

گزارش فوق از سیمان ری، یکبار دیگر ترس و وحشت نظام سرمایه داری و عاملین آن چون خسرو بهدین مدیر عامل کارخانه را از شوراهای واقعی کارگران، یعنی شوراهایی که مدافع کارگران در مقابل استثمار سرمایه داران باشند، نشان میدهد و امشال خسرو بهدین در هر کارخانه ای هستند. با نگاهی به موارد ذکر شده توسط شورای کارکنان شرکت سیمان ری راجع به خسرو بهدین کاملاً آشکار میگردد که

جلوه‌ای از...

وی، یعنی نماینده‌ی دولت در کارخانه، دقیقاً در صدد پیاده کردن سیاستهای دولت یعنی دولت سرمایه‌داری است. باید دانست علت اینکه وی "تمام اختیارات را منسوب بخود نموده" است و با "شورای کارکنان هیچگونه همکاری نمیکند" و "دست شورا و کارکنان را ... کوتاه" کرده است، اینست که در نظام سرمایه‌داری این مدیر کارخانه است که دارای تمامی اختیاراتست و بنا بر این لازمی اینکه چنین نباشد و کارگران بتوانند امور مربوط بخود را برنامه ریزی کرده و عملی سازند، اینست که نظام سرمایه‌داری تغییر کند. این نیز فقط با یک انقلاب سوسیالیستی امکانپذیر است. و این آنچه‌یست که کارگران آگاه و انقلابی میبایند در میان تمام کارگران تبلیغ کنند. بطور مشخص نیز در نامه به بنی‌صدر نشان دادن تناقض عملکرد مدیر کارخانه با اصول قانون اساسی بعنوان یک نکته در

صورتی باید مورد استفاده قرار گیرد که در کنار آن به کارگران نیز توضیح داده شود که همین اصول بی فایده هستند. باید به آنها گفته شود که آزادی احزاب، جمعیتها، انجمنهای سیاسی و غیره که در اصل بیست و ششم ذکر شده با هزار بند دیگر بقدری محدود شده است که از این آزادی جز کلمه‌ای در قانون اساسی چیزی باقی نمانده است. باید به آنها توضیح داد که اصل ۱۰۴ که در مورد شوراهاست صرفاً به اصطلاح شوراهاپی را در نظر دارد که با جمع آوری نمایندگان کارگران و مدیران سعی در یکی نشان دادن منافع کارگران و سرمایه‌داران دارد و نه شوراهای کارگران و منافع واقعی آنان در مقابل سرمایه‌داران و دولت سرمایه‌داری باشد. باید به آنها توضیح داد که اصل ۱۰۶ حق انحلال و یا حفظ شوراهای کارگری را از خود کارگران سلب کرده است. در حال حاضر وظیفه‌ی بلافاصله‌ای که در مقابل کارکنان سیمان ری قرار دارد دفاع از شورای خود و طرح خواست بازگشت افراد اخراج شده است و برای موفقیت در این امر

اعتراض نباید به کارخانه‌ی سیمان ری محدود شود. دامنه‌ی این اعتراض میبایند به کارخانه‌های دیگر نیز کشانده شده و حداقل شرکت‌های وابسته به سازمان گسترش و نوسازی ایران را از طریق تماس با شورای این شرکتها در بر گیرد. سلاح کارگران در مبارزه با سرمایه‌داران، اتحاد و همبستگی آنان است.

پرتوان‌تر باد اتحاد کارگران علیه سرمایه‌داران